

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/80/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215236268
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7215236268.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobkyne Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s., so sídlom v Bratislave, Mamateyova 17, IČO: 35 937 874, proti žalovanej E. E., H.. XX.XX.XXXX, C. N. E., S. XX, o zaplatenie 1.880,66 €, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 10C/164/2015-129 zo dňa 24.7.2018, takto

rozhodol:

Z r u š u j e výrok rozsudku, ktorým bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobkyni sumu 1.871,07 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku a výrok o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Košice II ako súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 10C/164/2015-129 zo dňa 24.7.2018 zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobcovi 1.871,07 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobkyni proti žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

2.Rozhodol tak o žalobe žalobkyne doručenej súdu dňa 9.12.2015 a doplnenej dňa 24.4.2018, ktorou sa domáhala zaplatenia žalovanej sumy. Svoju žalobu žalobkyňa odôvodnila tým, že žalovaná si za obdobie od 31.10.2013 do 23.1.2015 uplatnila vyňatie z povinného zdravotného poistenia v Slovenskej republike ako osoba, ktorá má trvalý pobyt v Slovenskej republike, je zamestnaná u zamestnávateľa, ktorý nemá sídlo na území Slovenskej republiky a je zdravotne poistená na území štátu, v ktorom má jej zamestnávateľ sídlo. Zákonnú oznamovaciu povinnosť si žalovaná splnila oneskorene až 23.1.2015, pričom čerpala zdravotnú starostlivosť na území Slovenskej republiky, ktorú žalobkyňa hradila. Z prostriedkov zdravotného poistenia teda čerpala aj v období po vyňatí a po zániku jej verejného zdravotného poistenia v Slovenskej republike, a tak vznikla žalobkyni škoda vo výške žalovanej sumy. Dôsledkom nesplnenia oznamovacej povinnosti zo strany žalovanej a zneužitím dokladu preukazu poistenca vydaného zdravotnou poisťovňou v Slovenskej republike, bola zdravotná starostlivosť žalovanou čerpaná v Českej republike. Táto starostlivosť bola uhradená prostredníctvom Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou v Českej zdravotnej poisťovni. Úhrada bola uskutočnená 9.7.2014 vo výške 202,65 €. V tom čase žalobkyňa nemala vedomosť o tom, že žalovaná je zdravotne poistená už v Českej republike. Dňa 13.1.2014 mala žalovaná pri čerpaní zdravotnej starostlivosti v Českej republike použiť preukaz českej zdravotnej poisťovne, pretože bola poistená na základe pracovnej zmluvy v Českej republike.

3.Žalovaná neuznala nárok žalobkyne, tvrdila, že zamestnankyňa žalobkyne v telefonickom rozhovore s ňou konštatovala, že v systéme žalobkyne existuje údaj o oznámení nového platiteľa poistného z marca 2014. Namietala, že z výpisu z účtu poistenca za obdobie od 31.10.2013 do 23.1.2015 vyplynulo, že obsahuje dve položky s dátumom 13.1.2014 vo výške 184,62 € a 118,03 €, čo sa má prekryvať s dátumom poistenia v Českej republike. Predmetný výpis mal tiež obsahovať položku kapitálny paušál vo výške 2,01 € v období za mesiace, v ktorých je potvrdené poistenie v zahraničí na

základe priložených kópií pracovných zmlúv. Nie je tak preukázaná skutočnosť, či takéto položky boli refundované zahraničnou poisťovňou a z výpisu nie je zrejmé, aká časť zo sumy uplatnenej žalobcom je opodstatnená. Zdravotnú starostlivosť mala čerpať na území Slovenskej republiky aj po zániku nároku na ňu, a to pre náhlu zmenu zdravotného stavu, ktorá bezprostredne ohrozuje život alebo niektorú zo základných životných funkcií a bez rýchleho poskytnutia zdravotnej starostlivosti mohli vážne ohroziť jej zdravie, o čom svedčia záznamy poskytovateľa zdravotnej starostlivosti, a to Nemocnice Šaca. Povinnosť poskytovateľa túto neodkladnú zdravotnú starostlivosť každému vyplýva podľa žalovanej z ust. § 79 zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti. Žalobkyňa následne argumentovala ust. § 23 zákona č. 580/2004 Z.z. a konštatovala, že oznamovacia povinnosť bola zo strany žalovanej splnená až 23.1.2015, ale vyňatá z verejného zdravotného poistenia bola v čase od 31.10.2013 do 23.1.2015. Na to žalovaná upriamila pozornosť súdu na skutočnosť, že z príslušného tlačiva o oznámení zmeny opatreného pečiatkou podateľne jasne vyplýva dátum 17.3.2014 a namietala, že jej zaslané výpisy z českej poisťovne obsahujú záznam o dosiahnutom zdravotnom poistení v Českej republike v období 13.1.2014 a 14.2.2014 a 15.8.2014 až doposiaľ.

4. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie a súd vec právne posúdil podľa ust. § 3 ods. 1, 2 písm. a/, § 5 ods. 2, § 6 ods. 1, § 9 ods. 1, 3, § 23 ods. 1 písm. c/ zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení a dospel k záveru, že uplatnený nárok žalobkyne je dôvodný v časti sumy 1.871,07 €, ktorá predstavuje pohľadávku bez uplatneného kapitačného paušálu. Uvedená suma 1.871,07 € patrí žalobkyňi ako úhrada zdravotnej starostlivosti poskytnutej žalovanej v období, keď žalovaná bola preukázateľne poistená a zamestnaná v Českej republike (§ 3 ods. 2 písm. a/ zákona č. 580/2004 Z.z.) a čerpala zdravotnú starostlivosť z verejného zdravotného poistenia SR aj v období, keď poistená v Českej republike nebola. Zo zákona bola verejne zdravotne poistená na území Slovenskej republiky ako fyzická osoba s trvalým pobytom, ale nepodala prihlášku na verejné zdravotné poistenie (§ 6 ods. 1 zákona č. 580/2004 Z.z.), v dôsledku čoho jej vznikol ako poistencovi nárok len na úhradu neodkladnej starostlivosti podľa § 9 ods. 3 zákona č. 580/2004 Z.z.

5. Súd uviedol, že nesplnenie oznamovacej povinnosti zo strany poistenca nemá bez ďalšieho vplyv na nároky poisťovne na úhradu poskytnutej zdravotnej starostlivosti za obdobie, v ktorom bol poistenec z poistenia vyňatý. Určujúcou je práve tá skutočnosť, že ak sú splnené podmienky podľa ust. § 3 ods. 2 zákona č. 580/2004 Z.z. (a dospel k tomu, že v tomto konkrétnom prípade tomu tak bolo), nejde o verejne zdravotne poistenú osobu v Slovenskej republike, a teda žalovanej nárok na úhradu zdravotnej starostlivosti poisťovňou nevzniká zdravotná starostlivosť čerpaná žalovanou v Českej republike ako poistenca verejného zdravotného poistenia v Slovenskej republike, hoci toto zaniklo. Porušenie oznamovacej povinnosti podľa ust. § 23 zákona č. 580/2004 Z.z. má iné zákonom predpokladané následky, a to uvedené v § 26 cit. zákona. Preto skutočnosť, ktorú sa žalovanej v konaní podarilo preukázať - splnenie oznamovacej povinnosti v skoršom dátume, a to v marci 2014 a následne v januári 2015 ako to tvrdila žalovaná, bolo vo výsledku sporu bez významu. Žalovaná totiž čerpala zdravotnú starostlivosť z verejného zdravotného poistenia Slovenskej republiky v čase, keď bola poistencom iného štátu, preto je nárok žalobkyne v tomto rozsahu dôvodný.

6. Žalovaná následne a opakovane v čase, keď bola opätovne poistencom verejného zdravotného poistenia Slovenskej republiky, keďže ukončením pracovného pomeru a súčasne zánikom poistenia v Českej republike sa zo zákona stala verejne zdravotne poistenou na území Slovenskej republiky, si nesplnila svoju zákonnú povinnosť a nepodala prihlášku na zdravotné poistenie, čím mala nárok len na neodkladnú zdravotnú starostlivosť. Súd nespochybnil právo žalovanej na zdravotnú starostlivosť, ktorá patrí každému, ale nemožno ju však bez ďalšieho stotožňovať s jej bezodplatnosťou, pretože ňou citované ustanovenie § 79 zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti hovorí len o povinnosti poskytovateľa poskytnúť každému neodkladnú zdravotnú starostlivosť. Žalovaná v priebehu konania tvrdila, že v prípade poskytnutia zdravotnej starostlivosti v období, keď nebola poistená Českej republike, išlo o neodkladnú starostlivosť a túto skutočnosť však nepreukázala, nenavrhl na jej preukázanie žiaden dôkaz a samotnej lekárskej správy zdravotníckeho zariadenia poskytujúceho túto zdravotnú starostlivosť sú práve s poukazom na § 9 ods. 3 zákona č. 580/2004 Z.z. nedostačujúce.

7. Súd prvej inštancie považoval za dôvodné námietky žalovanej len vo vzťahu k úhrade kapitačného paušálu zdravotnej poisťovni za obdobie, kedy bola žalovaná riadne a preukázateľne poistená v Českej republike, a teda nebol žiaden dôvod zo strany žalobcu uhrádzať tento paušál lekárovi. Tieto platby nemajú žiadnu súvislosť so zdravotnou starostlivosťou, keďže nebola na území Slovenskej republiky

verejne zdravotne poistená a nie je dôvod si ich od nej vymáhať, pretože nemali byť zdravotnou poisťovňou vôbec hradené. Ide o vzťah žalobkyne a zmluvného lekára a ich vzájomné nároky. Z týchto dôvodov žaloba bola v časti sumy 4 x 2,01 € za mesiace február, september, november a december 2014, t.j. spolu 8,04 € z úhrady zdravotnej starostlivosti v celkovej výške 1.879,11 € zamietnutá. Súd zamietol žalobu aj v minimálnej časti, ktorá nezodpovedala celkovej sume položiek z náhradu na zdravotnú starostlivosť spolu vo výške 1.879,11 €, hoci žalobca tvrdil a takto uplatnil 1.880,66 €. Lehota na plnenie uložená žalovanej vyplýva z ust. § 232 ods. 3 CSP.

8.O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žalobkyňu náhradu nepriznal, keďže jej žiadne trovy preukázateľné v konaní nevznikli aj keď v konaní bola úspešná v miere 98 % uplatneného nároku.

9.V zákonnej lehote podala žalovaná proti zaväzujúcemu výroku rozsudku a výroku o trovách konania odvolanie s tým, že súd prvej inštancie nevzal do úvahy navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Namietala odôvodnenie rozsudku v bode č. 22, pretože ako žalovaná nemohla čerpať zdravotnú starostlivosť z poistenia Slovenskej republiky, keď odo dňa 10.1.2014 v Českej republike do práce pre Central Work, s.r.o. Praha nastúpila dňom 13.1.2014 na rannú zmenu o 6.00 hod. V čase okolo 14.15 hod. upadla do bezvedomia a jednotkou rýchlej zdravotnej služby bola v bezvedomí prevezená do Nemocnice Na Bulovce v Prahe na neurologické oddelenie. Udalosti s tým spojené si nepamätala a nie je teda možné, aby čerpala zdravotnú starostlivosť z poistenia Slovenskej republiky. Doklady totožnosti v čase prevozu do nemocnice prevzala od nej posádka rýchlej zdravotníckej pomoci bez jej vedomia, lebo bola zmätená a v správe ošetrojúceho lekára zo dňa 13.1.2014 je uvedená poisťovňa 111-Všeobecní zdravotní poisťovňa ČR. Preto si žalobca úhradu nákladov spojených s týmto ošetrením nárokuje voči jej osobe neoprávnene. K bodu 23 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie uviedla, že pokiaľ mal súd pochybnosti a predložené dôkazy neboli pre nich dostačujúce, je nutné zvažovať skutočnosti podložené odbornými lekármi a nevytrhovať ich z kontextu. V prípade ošetrenia na území Slovenskej republiky dňa 15.4.2014 išlo o potrebné ošetrenie po opätovnom stave bezvedomia, keď sa našla na zemi a telefonicky privolala pomoc rodinného príslušníka, ktorý ju previezol na jednotku ústavnej pohotovostnej služby Nemocnice Košice - Šaca, pričom vyšetrenie prebiehalo takmer 2 hodiny. Nešlo teda o bežný stav telesnej indispozície, keďže konzílium odborných lekárov navrhol hospitalizáciu na neurologickom oddelení nemocnice. Následne jej bola aj diagnostikovaná diagnóza, dokonca krátko trvajúca nečinnosť srdca. Nebol to teda stav bežnej indispozície, ako je prechladnutie alebo zvýšená teplota a v prípade pochybnosti zo strany súdu o nedostačujúcich dôkazoch, ako sú predložené lekárske správy, bude trvať na odbornom lekárskom posudku. Ďalej uviedla, že ak súd zamietol žalobu aj v minimálnej časti, nemôže následne vyniesť rozsudok v prospech žalobcu. K svojmu odvolaniu pripojila potvrdenie od zamestnávateľa Central Work, s.r.o., so sídlom Praha 10, Třebohostická 3069/14, so vznikom pracovného pomeru od 13.1.2014 do 14.2.2014, ďalej správu o ambulatnom vyšetrení zo dňa 13.1.2014 z Nemocnice Na Bulovce so sídlom Praha 8, Budinova 2, ďalej požiadavku na konzílium interné Z. A. C. zo dňa 15.4.2014. Prepúšťaciu správu Univerzitnej nemocnice L. Pasteura Košice, Rastislavova 43, po hospitalizácii žalovanej od 23.6.2014 do 30.6.2014, lekársku správu Z. C. K., L. z arytmiologickej ambulancie VÚSCH, a.s., Ondavská 8, Košice.

10.K odvolaniu sa vyjadrila žalobkyňa s tým, že neobsahuje žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli súdu doteraz známe a uviedla, že s rozhodnutím súdu prvej inštancie súhlasí v plnom rozsahu.

11.K vyjadreniu sa opätovne vyjadrila žalovaná s tým, že očakáva spravodlivé a nezávislé a nezaújaté rozhodnutie zo strany súdu. Žiadala, aby súd prihliadal nielen na skutočnosti, ale aj na okolnosti prípadu a opätovne trvala na tom, že náklady na ošetrenie a transport zo dňa 13.1.2014 si žalobca u nej uplatňovať nemôže, lebo bola v riadnom pracovnom pomere zo zákona poistená a nárok si má uplatňovať v rámci refundácie u príslušnej poisťovni ČR, a to je Všeobecní zdravotní pojišťovňa.

12.Zo strany žalobcu došlo k vyjadreniu dňa 14.12.2018 s tým, že Českú zdravotnú poisťovňu požiadali opätovne o akceptovanie poskytnutej zdravotnej starostlivosti v spornom období, pričom Česká zdravotná poisťovňa im zaslala nárokový doklad, ktorý priložila. Z toho dôvodu došlo k zníženiu výšky pôvodne žalovanej sumy na sumu 1.673,99 €, a preto na úhrade tejto sumy naďalej trvá. Žalovaná nebola v riešenom období poistená v zdravotnej poisťovni v Slovenskej republike.

13. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas a oprávnenou osobou (§ 362, § 359 až § 361 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 až § 358 CSP) bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP z hľadísk v odvolaní uplatnených odvolacích dôvodov a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania podľa § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

14. Ako vyplýva z obsahu odvolania, žalovaná použila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. e/, f/ CSP. V súvislosti s odvolacím dôvodom v zmysle § 365 ods. 1 písm. e/ je potrebné uviesť, že vyhodnotenie potenciálnej relevancie navrhovaného dôkazu, ako aj prípustnosti jeho vykonania je úlohou a doménou súdu. Súd jednoznačne pochybí, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia a ktorého vykonanie je prípustné, pretože takýmto postupom sťažuje dôkaznú pozíciu strany sporu, čo môže nespravodlivo rezultovať v neunesení jej dôkazného bremena a neodôvodnene sa vzdávať od želanej a možnej miery zistenia skutkového stavu. Na druhej strane, súdu nemožno klásť za vinu nevykonanie dôkazu z dôvodu nezloženia preddavku na trovy dôkazu (§ 253 CSP). Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom toho, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, či vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

15. Odvolací súd sa oboznámil s odôvodnením uznesenia súdu prvej inštancie v prvom rade dospel k záveru, že toto odôvodnenie nezodpovedá požiadavkám uvedeným v § 220 ods.2 CSP, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP. Odvolací dôvod podľa tohto ustanovenia je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

16. Odvolací súd považuje za určujúce pre nachádzanie práva, že vždy je potrebné vychádzať z individuálnych rozmerov každého jednotlivého prípadu, ktoré sú založené na zistených skutkových okolnostiach. Súd prvej inštancie sa však podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci so všetkými špecifikami charakterizujúcimi daný spor nevysporiadal. Z princípu práva na spravodlivý proces vyplýva povinnosť súdu umožniť stranám sporu účinné uplatňovanie námietok a argumentov, ako i povinnosť súdu sa s týmito námietkami a argumentami, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie presvedčivo v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadať (I. ÚS 46/05, I. ÚS 353/06, II. ÚS 220/08, III. ÚS 12/07, IV. ÚS 163/08) tak, aby odôvodnenie rozsudku malo náležitosti vyžadované vtedy v § 157 ods. 2 CSP, od 1.7.2016 podľa § 220 ods. 1 CSP. Z obsahu spisu a z odôvodnenia napadnutej časti rozsudku však je nutné vyvodiť, že v posudzovanom prípade súd prvej inštancie sa neriadil vyššie uvedenými pravidlami, čím založil nepreskúmateľnosť. Je pravdou, že v rámci odvolacieho konania účinnosťou nového procesného predpisu Civilného sporového poriadku prišlo k určitému posunu v právnej úprave snahou o zrýchlenie konania a snahou predísť prieťahom spočívajúcim v zrušovaní a vracaní vecí na súd nižšej inštancie, pričom dôvodom zrušenia bola často nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozhodnutí súdu prvej inštancie. Nepreskúmateľnosť však neznamená, že nemôže byť dôvodom na zrušenie rozhodnutia. Aj pre odvolacie konanie platí, že musia byť zachované a dodržané princípy spravodlivého procesu. Ak totiž nastane situácia, že rozhodnutie v napadnutej časti má nedostatočné dôvody, je bez dôvodov alebo ide o dôvody chaotické, je pravda, že nedostatok týchto dôvodov prináša až porušenie práva na spravodlivý súdny proces a je preto potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť. Odvolací súd totižto vzhľadom na nedostatok dôvodov nemôže posúdiť, či v tejto časti súd prvej inštancie vecne správne rozhodol.

17. Z odôvodnenia odvolaním napadnutého zaväzujúceho výroku rozsudku vôbec nevyplýva, z čoho , t.j. akých súm a akých platieb (plnení) žalobkyne pozostáva priznaná suma. Súd prvej inštancie okrem výroku, ktorým zamietol uplatnený kapitačný paušál, nežiadal o riadnu špecifikáciu žalovanej sumy a po priznaní sumy 1.871,07 € ju nešpecifikoval v odôvodnení svojho rozhodnutia. Nereagoval tak ani na argumenty žalovanej, ktoré počas sporu vzniesla. Nevysporiadal sa ani s námietkami žalovanej ohľadne jej tvrdení, že išlo o neodkladnú zdravotnú starostlivosť, uviedol len, že ani táto nie je bezodplatná, nijakým ustanovením to však nepodoprel. Neodkladná zdravotná starostlivosť je zdravotná starostlivosť poskytovaná osobe pri náhlej zmene jej zdravotného stavu, ktorá bezprostredne ohrozuje jej život. Bez rýchleho poskytnutia zdravotnej starostlivosti môže taký zdravotný stav osoby vážne ohroziť jej zdravie, spôsobiť náhlu a neznesiteľnú bolesť alebo náhle zmeny jej správania a konania, pod vplyvom ktorých bezprostredne ohrozuje seba alebo svoje okolie. neodkladná preprava osoby do zdravotníckeho zariadenia, neodkladná preprava medzi zdravotníckymi zariadeniami, neodkladná preprava darcov orgánov, tkanív a buniek určených na transplantáciu. Na neodkladnú zdravotnú starostlivosť má nárok každý, vždy a za každých okolností a vo svojej podstate je neodplatná.

18. Odvolací súd v súlade s ustanovením § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP zrušil napadnutý zaväzujúci výrok rozsudku a súvisiaci výrok o náhrade trov konania, lebo pre nedostatok odôvodnenia nie je možné posúdiť, či súd prvej inštancie vecne správne rozhodol. V rozsahu zrušenia podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19. Úlohou súdu prvej inštancie preto bude v prvom rade postarať sa o špecifikáciu nároku žalobkyne už aj vzhľadom na zníženie uplatnenej sumy po rozhodnutí súdu prvej inštancie, vyzvať žalobkyňu, či v prevyšujúcej časti berie žalobu späť, čo predstavuje táto suma, pretože z priloženého dokladu označeného ako Nárokový doklad - prechodný pobyt nemožno zistiť tieto skutočnosti. Je potrebné postupovať v naznačenom smere v zmysle odôvodnenia tohto uznesenia odvolacieho súdu, opätovne vo veci rozhodnúť a svoje nové rozhodnutie náležite odôvodniť tak, aby sa súd prvej inštancie dôsledne a presvedčivo vysporiadal so všetkými skutkovo a právne relevantnými otázkami riešenými v konaní a argumentmi sporových strán a aby odôvodnenie nielen formálne spĺňalo náležitosti požadované ust. § 220 ods. 2 CSP. V novom rozhodne súd prvej inštancie tiež o všetkých trovách, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

20. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).